

[Jes Lunde]

man begynder at afvige på forskellig måde fra den.

Lad mig så sige om dette med at lave regnestykker på Socialdemokratiets politik, at vi fra SFs side selvfølgelig nøjes med at sætte tal på vores egen politik, og vi ved godt, at der ikke bliver nogen forhandlinger med Socialdemokratiet på denne side af et valg om, hvad det er for noget, et S-SF-flertal skal lave. Derfor synes jeg nu, vi må standse den diskussion, hvor de borgerlige partier prøver på at prakke os på, at vi skal tage stilling til, hvor det forlig kommer til at ligge.

Det ved vi ikke, før valget har været afholdt. Det eneste, vi kan sige, er, at vælgerne på den måde, de stemmer, kan påvirke forholdet. Det resultat, der kommer ud af et S-SF-samarbejde, kommer til at afspejle styrkeforholdet mellem os. Vil folk påvirke det i socialdemokratisk retning, så stem socialdemokratisk, vil de påvirke det i SFs retning, så stem på SF. Styrkeforholdet kommer til at afspejle den politik, der kommer ud af det, klarere kan det ikke siges i dag.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Hr. Bilgrav-Nielsen får på et tidspunkt lejlighed til at sige noget om, hvad han mener om Det Radikale Venstres bedømmelse af fremtiden, på samme måde som jeg har prøvet at gøre det for Socialdemokratiets vedkommende, men for nu at afslutte denne diskussion om tal vil jeg godt nævne et par tal, der viser, hvor forsigtig man skal være med tal.

Da vi lavede programmet »Danmark for hele Folket« i efteråret 1984, lovede den daværende borgerlige regering med støtte fra Det Radikale Venstre, at der var udsigt til et underskud på betalingsbalancen på ca. 10-15 mia. kr. I 1985 blev det desværre 28 mia. kr., og i 1986 bliver det knap 35 mia. kr. Det er da klart, at det, man kan tillade sig at gøre i en situation med betalingsbalanceunderskud omkring 10 mia. kr., kan man ikke tillade sig at gøre i en situation med et betalingsbalanceunderskud - fremkaldt af regeringens og Det Radikale Venstres indsats - på knap 35 mia. kr. Det er da klart, at i en situation med 35 mia. kr. i underskud og udsigt til stærkt stigende arbejdsløshed og en krisesituation for dansk erhvervsliv må midlerne selvfølgelig

lig vægtes anderledes. Det er de samme midler, men vægtningen af dem må hele tiden tilpasses den aktuelle situation.

For os er hovedprioriteringen styrkelse af opsparingen, og det koster ikke noget; det gavner samfundsøkonomien. Det er en styrkelse af konkurrenceevnen; det koster ikke noget, det gavner samfundsøkonomien. Endelig er det spørgsmålet om den sociale retfærdighed. Hvis vi havde bundet vores politik i tal til de urealistiske forudsigelser, som den borgerlige regering har fremkaldt om udsigterne for den økonomiske situation, havde vi for alvor været på et svævende grundlag.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg kan da meget godt forstå, når man studerer meningsmålingerne fra det sidste halve år, at man fra den bloks side, der bærer regeringen oppe, er interesseret i at prøve at sætte lus i skindpelsen for så vidt angår et alternativ, for det er åbenbart den eneste måde, man har mulighed for at klare sig på. Det ser jo under alle omstændigheder ud, som om regeringsblokkens flertal er smuldrende og i færd med at forvandles til et mindretal, og det ser ikke ud, som om man ved sine egne gode eller mindre gode gerninger er i stand til at ændre på det. Jamen så drejer det sig om at få sat ild i nabens hus, det er da klart.

Det skal ikke lykkes, det kan jeg godt sige til hr. Bilgrav-Nielsen. Man skal ikke komme i den situation, at vi her skal opleve et stort skænderi mellem de partier, som udgør alternativet. I hvert fald ikke, hvis det står til SF.

Først vil jeg sige om Budgetdepartementets redegørelse, hvor man sagde, at det ville koste 28 mia. kr. at gennemføre SFs reform og genopretningsprogram, at tallet er stærkt overdrevet.

For det første indgår der i det i hvert fald 4 mia. kr., som nu er forsvundet, fordi regeringen har givet op over for det pres, den er blevet udsat for, og har måttet afskaffe karensdagen og afskaffe 2,4 mia. kr.-tilskuddet. For det andet er der jo tale om, at tempoet er helt overvurderet i Budgetdepartementets redegørelse. Jeg vil anslå det faktiske beløb til omkring det halve eller lidt under det halve. Det er også mange penge, men det, som